

- Vasárnap, október 15.-én hitoktatás lesz az elsőáldozásra felkészülő gyermekek számára.
- Vasárnap, október 15.-én, lesz ebéd mise után és mindenkit szeretettel várnak.
- Október 21.-én szombaton tartjuk meg a negyedik Los Angeles-i Magyar Ételek Fesztiválját itt a Szent István templomban. Az esemény reggel 11:00-kor kezdődik és este 8-ig tart. További felvilágosításért forduljanak Baki Józsihoz.
- Október 22.-én vasárnap a Szent István Egyesület (SzIE) készít finom ebédet. Délután 2:30-kor kezdődik a dicsőséges 1956-os magyar forradalomra való megemlékezés a MacArthur Park-ban. Vegyünk részt minél többen! A SzIE tagjai koszorút helyeznek az 56-os szobornál.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Bojtor Olivér

Halottaink;

• Mohos Piroska	Jancsó Gyula
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó	Shirley Snyder
• Wendell Weiss	Ailer Magda
• Béres János	

(Mt 22,1-14) A mai evangéliumban a király az Atyaistent jelképezi, a királyfi Jézust, a meghívott vendégek pedig a zsidókat. Viszont a pogányokat azok a teljesen idegenek jelképezik, akiket a tizenegyedik órában válogatás nélkül összecsődtettek – köztük jókat és rosszakat egyaránt. Mikor a zsidó messiás végül feltűnt, a pogányok bizonyultak valószínűtlen vacsoravendékeknek. Azóta azonban a szerepek megváltoztak. Ma mi katolikusok vagyunk a meghívottak a király lakomájára. Minden

vasárnap és minden parancsolt ünnepen meghívottak vagyunk a szentmisére. És mint a meghívottakét a mai példabeszédben, elvárják a mi részvételünket is. Sajnálatos, némely katolikus országban a vasárnapi templomba járás 10% alá esett! A példabeszéd néhány meghívott vendége ellenséges érzületből maradt távol, de csak kis hányaduk. A többiek kifogásai a mostani szentmise-mulasztó katolikusok közül ilyenek: közöny, világias érdekeltség és munka. Kevesen maradnak távol igazán Isten-ellenes meggondolásból. Más okaink vannak arra, hogy ne imádjuk Őt.

Ábrahám az első parancsolat hőse lett. Istent mindennél jobban szerette, olyannyira, hogy kész volt szeretett fiát is feláldozni Istennek. Isten Ábrahám osztatlan szeretetét várta, nem Izsák halálát. Így, miután Ábrahám a szeretetét bebizonyította, Isten megkímélte, és a kos-áldozat elfogadásával megváltotta Izsák életét. Az újonnan létesült ószövetség ezen első állat-áldozata adta meg az alapját és a jelentését a következő állat-áldozat sorozatnak. A beteljesült valóság birtokában nekünk már nincs szükségünk jelképeket felajánlani. Hiszen a kos Krisztust, az igazi üdvözítőt jelképezte, mert ő maga halt meg Isten választott népe, vagyis Ábrahám választott ivadéka, azaz akkor még egyedül Izsák helyett.

Elvilágiasodott korunkban az első parancsolat igen kultúra-ellenes lett. Ezért merész döntéseket kell hoznunk Isten javára minden evilági értékkel szemben. Angelika anyja új templomában a tabernákulum gyémánt berakással van díszítve, de belülről, hogy csak az Úr láthassa. Íme egy más ötlet! Megkövetelhetnénk például, hogy a perselybe csak gyúlékony pénzt tegyenek, aztán ezt a felajánláskor elégethetnénk. Mennyire felháborodnának ezen nem csak a médiában, hanem egyes padokban is: „Azt a pénzt a szegényeknek lehetett volna adni!” „Nem azért adtam a nehezen megkeresett pénzemet, hogy a szemem láttára elégezzék!” Ha a mammon az istenünk, akkor a pénz elégetésében annak valamiféle megszenteltségét látjuk. Magyarán, az ilyen füstöt sajnáljuk Istentől. Efféle ötletekre azonban nem szorulunk, hiszen itt van számunkra az Úr napja. Meg is tarthatnánk annak – minden bevásárlás és munka nélkül! Így legyen! Ámen!

English / 2017 Sunday 28A

(Mt 22:1-14) In today's gospel, the king symbolizes God the Father, the king's son symbolizes Jesus, the invited guests represent the Jews. The Gentiles, in turn, are symbolized by the complete strangers rounded up indiscriminately in the eleventh hour – both bad and good alike. When the Jewish Messiah finally appeared, the Gentiles turned out to be the unlikely dinner guests. Since then, however, the tables have turned.

Today, we Catholics are the guests invited to the King's banquet feast. On every Sunday and on every holy day of obligation, we are invited to Holy mass. And like the invitees in today's parable, our attendance is expected. Alas, in some Catholic countries Sunday mass attendance has fallen below 10%! Some of the invited guests in the parable declined out of hostility, but they were a small minority. The others gave reasons for declining that remind us of why many Catholics today absent themselves from Sunday mass: indifference, worldly concerns and work. Few of us are motivated by outright hostility toward God. We have other reasons for not worshiping God.

Abraham was a hero of the first commandment. He loved God above all else, enough to offer God the ultimate sacrifice: his beloved son, Isaac. God wanted Abraham's undivided love not Isaac's death. So, when Abraham proved his love, God spared Isaac and redeemed his life by accepting a ram offered in his place. This first sacrifice of the newly established Old Testament gave meaning to all subsequent animal sacrifices. We who have the reality needn't offer symbols any longer. For the ram symbolized Christ, our true Savior, because it died in place of God's chosen people; that is to say, it died in place of Abraham's chosen offspring, who at that time numbered only one individual: Isaac.

In our secular world, the first commandment is radically counter-cultural. So we must make bold choices which favor God more than any earthly concern. The tabernacle in Mother Angelica's new monastery is studded with real diamonds – but on the inside where only Jesus can see them. Here's another idea! How about requiring the collection to be made in flammable cash and then we could burn it up like incense at the offertory! Can you imagine the indignation not only in the media, but in the pews as well: "That money could have been given to the poor!" "I didn't give my hard-earned money to have it burned up before my very eyes!" If mammon is your god, then there is something sacrilegious about burning money. The bottom line is: that smoke is too good for God! But we needn't be this imaginative. What about simply keeping the Lord's day holy for a change – free from all work and shopping?! So be it! Amen!